

Sygn. akt **VII W 634/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Wereda

w obecności oskarżyciela : D. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 r. w S.

sprawy **G. J.** syna H. i K. z domu

urodzonego (...) w P.

obwinionego o to, że:

uporczywie nie wpłacał w terminie na konto tut. Urzędu Skarbowego zaliczek na podatek VAT za 2015 r. tj.

I. w (...) sp. jawna – za m-c styczeń 2015 r. w kwocie 26.805,98 zł w terminie do 25.02.2015r., za m-c luty 2015 r. w kwocie 25.997,44 zł w terminie do 25.03.2015r., za m-c marzec 2015 r. w kwocie 65.650,27 zł w terminie do 27.04.2015r., za m-c kwiecień 2015 r. w kwocie 35.748,12 zł w terminie do 25.05.2015r., za m-c czerwiec 2015 r. w kwocie 38.324,75 zł w terminie do 27.07.2015 r

II. w (...) sp. z o.o. – za m-c styczeń 2015 r. w kwocie 2.518,20 zł w terminie do 25.02.2015r., za m-c marzec 2015 r. w kwocie 2.531 zł w terminie do 27.04.2015r., za m-c kwiecień 2015 r. w kwocie 1.105,20 zł w terminie do 25.05.2015r., za m-c maj 2015 r. w kwocie 5.573,20 zł w terminie do 25.06.2015r., za m-c czerwiec 2015 r. w kwocie 2.890,83 zł w terminie do 27.07.2015 r.

Kwota podatku nie wpłaconego w terminie/uszczuplenie łącznie/wynosi 204.254,16 zł

tj. o czyn z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

ORZEKA:

Obwinionego G. J. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za czyn ten na podstawie art. art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 2.000/ dwóch tysięcy złotych

Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 200/ dwustu/ złotych oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VII W 634/15

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sad Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. J. jest (...) spółki (...) która na terenie P. i M. prowadzi siedem sklepów (...) oraz hurtownię (...) z artykułami gospodarstwa domowego. Obwiniony jest współnikiem w przedsiębiorstwie (...) i członkiem zarządu w spółce (...). W 2015 roku obwiniony będąc zobowiązanym w imieniu w/w spółek i racji pełnionych funkcji do odprowadzania zaliczek na podatek VAT, stale wpłacał go z opóźnieniem kilkudniowym – od 4 do 77 dni / zestawienie opóźnień k 6, 2 akt/.

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o ; częściowe wyjaśnienia G. J. /k 42v/, kartę kontową / k1/, zestawienie wpłat /k 2,6/, informacja z KRS /k 18-20,21-23/, zestawienie zapisów księgowych /k 24-26/, odpis wyroku VII W 668/13 /k 38/.

Obwiniony G. J. nie przyznał się do postawionego mu zarzutu. Wyjaśnił, że w pierwszej kolejności płacił należności pracownikom. W 2014 roku wpłacił do Urzędu Skarbowego w S. ponad 570 tysięcy złotych samego VAT-u. Sklepy okazały się nierentowne. Od 2012 roku do 2015 roku nagromadziły się należności, spółka (...) jest winna Spółce (...) przeszło 600 tysięcy złotych.

W konsekwencji twierdził, że jego opóźnienia w płatnościach były kilkudniowe, wnosił aby Sąd odstąpił od wymierzenia kary, ewentualnie o wymierzenie mu kary grzywny w kwocie 100 złotych.

Oskarżyciel wnosił o wymierzenie mu kary grzywny w kwocie 3 tysięcy złotych.

W wyroku z dnia 11. 12. 2013 roku w sprawie VII W 668/13 Sąd Rejonowy w Siedlcach rozpatrywał zarzut przeciwko G. J. o czyn z art. 57 § 1 kks / tj. zarzut identyczny jak w niniejszej sprawie / popełniony w 2012 roku / Sąd skorzystał wówczas z możliwości jaką daje art. 57 § 2 kks i odstąpił od wymierzenia kary.

Obwiniony nadal płacił podatek VAT z opóźnieniem. Sam przyznaje, że stale pozostaje w zwłoce z zapłatą od 2012 roku.

Sąd zważył co następuje:

Obwiniony przejawiał w swym zachowaniu lekceważący stosunek do norm prawnych i obowiązków wynikających z prowadzenia działalności gospodarczej. Notorycznie opóźniając spełnienie daniny publicznej jaką jest podatek VAT który zobowiązany był płacić w określonym terminie przejawiał przez to lekceważący stosunek do tegoż obowiązku publiczno -prawnego.

Sąd nie mógł w tym wypadku odstąpić od wymierzenia kary, albowiem już tego rodzaju sankcja została zastosowana wobec obwinionego ale bezskutecznie, albowiem nadal popełniał on ten sam czyn zabroniony a w związku z powyższym odstąpienie od wymiaru kary należy uznać za zbyt łagodną reakcję prawną -karną za czyn obwinionego wyczerpujący dyspozycję art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks. Natomiast zdaniem Sądu reakcją adekwatną będzie realnie wymierzona i podlegająca wykonaniu kara grzywny, która uzmysłowi obwinionemu bezprawność jego zachowania i wdroży go do przestrzegania porządku prawnego w tym zakresie, przy czym nie może to być kara symboliczna o jaką wnioskował obwiniony lecz powinna być to kara wymierna ekonomicznie choć w minimalnym stopniu. Taką karą w przekonaniu Sądu będzie kara 2 tysięcy grzywny.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w wyroku.